

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Косіциної Людмили Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, частини четвертої статті 263, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
12 червня 2019 року
№ 162-3(І)/2019

Справа № 3-139/2019(3121/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни – доповідача,
Кривенка Віктора Васильовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Косіциної Людмили Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, частини четвертої статті 263, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Завгородню І.М. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Косіцина Л.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням визнати такими, що не відповідають частинам першій, другій статті 8, статті 75 Конституції України (є неконституційними), положення частини четвертої статті 263 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) та такими, що не відповідають частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (є неконституційними), положення пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу.

Як вважає суб'єкт права на конституційну скаргу, оспорювані положення Кодексу, застосовані в остаточному судовому рішенні у його справі – ухвалі Верховного Суду від 26 листопада 2018 року – порушують конституційне право на судовий захист, гарантоване статтею 55 Конституції України.

Обґрунтовуючи свою позицію, Косіцина Л.В. посилається на окремі положення Конституції України, Кодексу, Рішення Конституційного Суду України від 8 квітня 2015 року № 3-рп/2015, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, рішення Верховного Суду в інших справах, а також на судові рішення у її справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

2.1. Відповідно до частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначається обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону.

Як вбачається з долучених до конституційної скарги матеріалів, в остаточному судовому рішенні – ухвалі Верховного Суду від 26 листопада 2018 року – положення частини четвертої статті 263 Кодексу не застосовувалися, тому вони не можуть бути предметом конституційного контролю у справі за конституційною скаргою Косіциної Л.В.

З аналізу конституційної скарги випливає, що Косіцина Л.В. не обґрунтувала тверджень щодо невідповідності частині другій статті 55, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Кодексу.

Аргументація автора клопотання зводиться до висловлення незгоди із законодавчим регулюванням питання касаційного оскарження судових рішень у малозначних справах та ухвалених у її справі судових рішень, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам частини першої, пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. До повноважень Конституційного Суду України належить вирішення питань про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹ Основного Закону України, пункт 9 статті 7 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Косіцина Л.В. звернулась з клопотанням щодо перевірки на відповідність положенням статей 1, 3, 6, 8, 13, 19, 21, 22, 41, 48, 55, 58, 64, 68, 91, пункту 8 частини другої статті 129, пункту 2 частини першої статті 131 Конституції України постанови Верховного Суду України від 20 квітня 2016 року.

Однак перевірка судових рішень на предмет відповідності Конституції України не належить до повноважень Конституційного Суду України, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Косіциної Людмили Володимирівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень пункту 1 частини шостої, частини дев'ятої статті 19, частини четвертої статті 263, пункту 2 частини третьої статті 389, пункту 1 частини другої статті 394 Цивільного процесуального кодексу України на підставі пунктів 2, 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неналежність до повноважень Конституційного Суду України питань, порушених у конституційній скарзі, неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**